

Socialdemokrater anser det for ganske forkasteligt. Flertallet har i sin Betænkning praktisk talt ikke anført andet til Fordel for, at vi skal udlevere Pengene, end at der er en Forandring paa Fragtmarkedet. Jeg begriber ikke, at det kan være en Grund. Fragtmarkedet er jo altid bevægeligt. Det har været meget bevægeligt under og efter Krigen, og den, der udleverer 26 Mill. Kr. under Hensyn til en øjeblikkelig Konjunktur paa Fragtmarkedet, synes jeg rigtignok handler meget letsindigt. Flertallet hævder, at Tonnagen er vokset siden 1914. Ja, det er rigtigt nok, men af hvilken Beskaffenhed er denne Tonnage? Hvor god er den? Tonnage er ikke blot et Spørgsmaal om, at der er saa og saa mange Skibe, og at de er saa og saa drægtige. Det er ogsaa et Spørgsmaal om, hvor godt de er bygget, og hvilken Form de har, om de er saa moderne, som det maa ønskes, og derom er der intet paavist af det ærede Flertal. Men selv om de ogsaa var lige saa gode, er det klart, at de er ikke blevet det i Kraft af de Kapitaler, her er Tale om. Det er ikke de Selskaber, der her er Tale om, der har købt de Skibe, der er kommet til siden 1914. Meningen med at baandlægge disse Kapitaler var, at der enten skulde bygges eller købes Skibe for dem. Saaledes lyder Loven, og saaledes er Meningen. Men det vil ikke ske. Selskaberne vil ikke bygge nu. Det ærede Flertal vil heller ikke foreslaa, at de skal bygge. Følgelig bliver Pengene udleveret uden nogen som helst Sikkerhed for, at de anvendes til det, der har været Formaalet. Og hvad vil det saa sige, at der er kommet nogle flere Skibe? Et Land kan jo ikke faa en for stor Skibsflaade, navnlig ikke et Land som Danmark, der ligger saa udmærket for Skibsfart, som tænkes kan. Norge, der har en mindre Folkemængde end vi, havde ved Aarhundredskiftet den trediestørste Handelsflaade, hvad Tonnagen angaar. Lige før Krigen var Nordamerika kommet foran det. For Øjeblikket er Norge sikkert enten Nr. 3 eller 4 med Hensyn til Handelsflaaden. Den norske Handelsflaade er saaledes mange Gange større end den danske. Men det maa netop være en Opgave for os at faa en lignende stor Handelsflaade. Vi ligger jo ganske fortrinligt for Skibsfart. Det er et Erhverv, der fra gammel Tid af har været højt agtet her, og hvorved der kan skaffes Arbejde til vor overskydende Befolkning. Ogsaa af den Grund maa vi fastholde de Kapitaler, vi her har, saaledes at de kan blive anvendt til det, der oprindeligt var Formaalet med dem. Vi maa navnlig gøre

det ud fra de Betragtninger, som den ærede Ordfører for Venstre gjorde gældende. Han fremhævede, at det var daarligt for Industrien og Handelen, meget daarligere, end man havde tænkt sig, og det er ogsaa blevet daarligt for Landbruget. Vi har den store Arbejdsløshed. Og saa maa man virkelig anvende de Kapitaler, der er for Haanden, til at sætte noget i Gang for og skaffe Arbejde i Industri og Skibsfart, eller hvor det nu kan være. Der er her særlig Anledning til at anvende dem i Skibsfartens Tjeneste. Vi Socialdemokrater har derfor ogsaa foreslaaet, at Pengene, foruden til nye Skibe, til Nybygninger, ogsaa kunde anvendes til Reparation af Skibe, og naar den blev foretaget paa danske Værfter, hvad vi har foreslaaet, vilde det skaffe Arbejde til danske Mennesker og altsaa netop bidrage til det, som den ærede Ordfører for Venstre ønsker: at der igen maatte komme Liv og Arbejde i vore Erhverv. Det forekommer mig derfor, at det vilde have været naturligt, at den ærede Ordfører med det Udgangspunkt, han har, havde støttet vort Forslag om, at vi skulde anvende en Del af Pengene til Reparationer af Skibe paa danske Værfter. Her ligger 26 Mill. Kr., som naturligvis burde anvendes til at sætte Arbejde i Gang for her i Danmark. Derimod burde de ikke uddeles i Form af større Aktieudbytte til Aktionærerne; men dersom vi følger det ærede Flertal og vedtager at udlevere Pengene, har vi ikke fjerneste Garanti for, at ikke alle disse 26 Mill. Kr. bliver uddelt som Aktieudbytte til Dampskibsselskabernes Aktionærer eller maaske som Tantieme til en Direktør eller andre. Det er, synes jeg, en letsindig Maade at handle med disse Midler, som er baandlagt med det Formaal — det er udtrykkelig betonet i alle de Love, der er givet derom —, at de skulde anvendes til Fremskaffelser af Skibe. Det forekommer mig, at det vilde være langt bedre at sætte Arbejde i Gang ved de danske Værfter, saaledes at der dog kunde bødes noget paa den Misère, den danske Industri for Øjeblikket er i. Det er jo en kendt Sag, at adskillige danske Skibe har været sendt til Reparation paa tyske Værfter. Man har talt meget om Arbejdsløshed og svømmet i Rørelse over den, men samtidig sender de samme Folk deres Skibe til de tyske Værfter og lader dem reparere dér. Det er i og for sig ganske forkasteligt, set fra et nationalt Synspunkt, og det vilde være naturligt, at man i saadanne Tilfælde støttede det danske Arbejde i Stedet for det tyske.

Naar vi nu har disse Penge baandlagt